

Arrest

nr. 138 351 van 12 februari 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X

, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 4 augustus 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 juli 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 november 2014.

Gelet op de beschikking van 17 december 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid van het beroep

1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van het beroep vast.

2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de partijen bij beschikking van 29 oktober 2014 de grond

werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

3. In deze beschikking werd gesteld dat het ontbreken van het vereiste belang dient te worden vastgesteld omdat de verzoekende partij de griffie niet binnen de in artikel 39/81, vierde lid van Vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, in kennis heeft gesteld of zij al dan niet een syntheseseminarie wenst neer te leggen.

4. Verzoekende partij richt op 7 november 2014 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de syntheseseminarie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

5. In het proces-verbaal van terechtzitting van 22 januari 2015 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij zet uiteen dat het feit dat een partij die ervoor opteert om geen syntheseseminarie over te maken haar belang behouden ziet, terwijl een partij die de Raad niet in kennis stelt van haar voornemen om al dan niet een syntheseseminarie over te maken – waarbij zij uitdrukkelijk bevestigt dat deze situatie op haar van toepassing is – niet meer zou beschikken over het vereiste belang een discriminatoire behandeling uitmaakt en dat de sanctie van het vaststellen van het ontbreken van het belang disproportioneel is. Zij stelt dat haar standpunt steun vindt in het arrest van het Grondwettelijk Hof van 17 juli 2014 met nummer 110/2014. De voorzitter stelt deze kwestie te zullen beoordelen in het licht van de rechtspraak dienaangaande van het Grondwettelijk Hof en de Raad van State. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking”.

6. De in het geding zijnde bepalingen van de Vreemdelingenwet, namelijk artikel 39/81, derde, vierde en vijfde lid, luiden als volgt:

“In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast noch de in artikel 39/68 bedoelde bijzondere procedureregels, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een syntheseseminarie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een syntheseseminarie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een syntheseseminarie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”.

7. In het in punt 5 vermelde arrest van het Grondwettelijk Hof van 17 juli 2014 waarnaar ook de beschikking reeds verwees, kan het volgende gelezen worden: *“De verplichting om de griffie binnen acht dagen in kennis te stellen van zijn wens om een syntheseseminarie neer te leggen, opgelegd aan de vreemdeling die een dergelijk beroep instelt, draagt daadwerkelijk bij tot het waarborgen van de naleving van de termijnen waarbinnen de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitspraak moet doen. B.11.2. Zoals in B.8.1 is aangegeven, beschikt de overheid die de bij het annulatieberoep bestreden beslissing heeft genomen, eveneens over een termijn van acht dagen om het administratieve dossier en een eventuele nota met opmerkingen aan de griffier te bezorgen. Om zijn beslissing over de opportuniteit om een syntheseseminarie neer te leggen te kunnen nemen, dient de vreemdeling die het beroep heeft*

ingesteld, zich in beginsel weliswaar naar de griffie van het rechtscollege te verplaatsen om het door de overheid overgezonden administratieve dossier te kunnen inzien, hetgeen onvermijdelijk tijd vergt. Hij is evenwel niet ertoe gehouden zijn syntheseseminarie binnen de termijn van acht dagen op te stellen. Binnen die termijn dient hij, op basis van de inzage in dat dossier en op basis van het onderzoek van de eventuele nota met opmerkingen waarvan hij vóór die inzage een afschrift heeft gekregen, enkel te beslissen of er aanleiding bestaat te repliceren op de tegenpartij. Zoals in B.8.2.4 in herinnering is gebracht, beschikt de auteur van het annulatieberoep, voor het opmaken en het versturen van die repliek in de vorm van een syntheseseminarie, over zeven extra dagen". Het Grondwettelijk Hof concludeerde als volgt: "Zij doet dus geen afbreuk aan het daadwerkelijke karakter van dat annulatieberoep dat door een vreemdeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is ingesteld, in zoverre zij die vreemdeling maar een termijn van acht dagen laten om met kennis van zaken te beslissen over de opportuniteit om een syntheseseminarie neer te leggen waarin op de argumenten van de tegenpartij wordt geantwoord en om dat rechtscollege in kennis te stellen van die beslissing." De Raad ziet dan ook niet in op welke wijze dit arrest steun zou bieden voor verzoekers stelling. Er kan bovendien slechts sprake zijn van een schending van het gelijkheidsbeginsel indien verzoeker aantoonde dat gelijke gevallen ongelijk worden behandeld. Het geval van de vreemdeling die niet binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van acht dagen zijn intenties kenbaar maakt aangaande het al dan niet neerleggen van een syntheseseminarie kan niet vergeleken worden met het geval van de vreemdeling die binnen de gestelde termijn van acht dagen kenbaar heeft gemaakt dat hij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen. Verzoeker acht de door de wetgever voorziene sanctie van het verlies van belang indien hij niet tijdig zijn intenties kenbaar maakt aangaande het al dan niet neerleggen van een syntheseseminarie, disproportioneel omdat het slechts proces-economische redenen betreft, doch de Raad herhaalt dat het Grondwettelijk Hof in zijn in punt 5 bedoelde arrest stelde: "De verplichting om de griffie binnen acht dagen in kennis te stellen van zijn wens om een syntheseseminarie neer te leggen, opgelegd aan de vreemdeling die een dergelijk beroep instelt, draagt daadwerkelijk bij tot het waarborgen van de naleving van de termijnen waarbinnen de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitspraak moet doen." De door de wetgever voorziene sanctie van verlies van belang past binnen de andere overweging gemaakt door het Grondwettelijk Hof in dit arrest, "B.11.1. De specifieke kenmerken, de toename en het dringend karakter van de geschillen die zijn ontstaan uit de toepassing van de wet van 15 december 1980, verantwoorden de goedkeuring van bijzondere regels die geschikt zijn om de behandeling van de beroepen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te versnellen." Het past hierbij nog op te merken dat verzoeker niet laattijdig doch totaal niet gereageerd heeft op de vraag van de griffie om de Raad in kennis te stellen of hij al dan niet een syntheseseminarie wenst neer te leggen wat alleszins haaks staat op de door de wetgever gewilde versnelling van de behandeling van de beroepen bij de Raad. Voor zover het dus verzoekers wens zou zijn om een prejudiciële vraag te laten stellen aan het Grondwettelijk Hof, dringt die zich niet op omwille van de uiteengezette redenen.

8. Dienvolgens blijft de beschikking overeind. Het beroep is onontvankelijk wegens het ontbreken van het vereiste belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA